

[Hartel.]

og Hjem og en Præcisering af en bestemt Opgave for Skolen ikke have været inopportunt.

Naar Anordningen af 1814 foretog denne Præcisering, ligger det vel nok i dette, at det Slægtled, som stod bag denne Anordning, paa en helt anden Maade følte sig forankret ved en bestemt Livsanskuelse, nemlig den kristne, end det nuværende Slægtled som Helhed kan siges at gøre. Det gav denne Anordning Styrke, og det gav ogsaa den Befolkning, som skulde bære denne Anordning ud i Livet, og den Lærerstand, der skulde staa bag den, en Styrke, som man synes at savne ved det nuværende Forslag.

Efter Forslaget her er Religionsundervisningens Stilling i og for sig hævdet. En Passus i § 54, Stk. 2, som jeg ikke skal oplæse her, indeholder endda en indirekte Anerkendelse af Religionsundervisningens betydelige moralske Værdi, idet man ligefrem indskærper, at de, som staa uden for et anerkendt Trossamfund, maa sørge for, at Børnene faar Adgang til samme moralske Paavirkning som de, der staa indenfor. Det socialdemokratiske Undervisningsprogram gik, saa vidt jeg erindrer, i sin Tid ud paa dette, at Skolen skulde være fælles og vederlagsfri og med en for alle forpligtende Undervisning i Hverdags- og Hel-dagsskoler, og at Religionsundervisning skulde udelukkes. Der kan skrives bindstærke Værker under Titelen „Socialdemokratiet under Forvandlingens Lov“, men jeg anerkender, at den her indtraadte Forvandling er absolut til det bedre.

Den nuværende højtærede Undervisningsminister har jo overtaget dette Forslag fra det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Urtegaard, og det havde jo allerede en betydelig Vækst paa det Tidspunkt, da det blev plantet om. Men jeg kan ikke se rettere, end at den Religionsundervisning, som der kan blive Tale om, meget nemt kan blive farveløs og ganske upersonlig og i Virkeligheden værdiløs for det Formaal at give den moralske Paavirkning, som man tilsigter.

Vi fra vor Side kan ikke anerkende, at Religionsundervisningen skulde være en Undervisning i Religionshistorie. Jeg vil slet ikke sige, at det skulde være en Gen-

nemgang af Det nye Testamente med den liberale Teologis Grundsætninger som Basis, for saa blev det meget værre. Det maa være en kristen Livsbetragtning, der bærer denne Religionsundervisning.

I § 57 staaer der, at Religionsundervisningen kan falde bort, naar en overvejende Del af Klassens Børn gaar til Præsten. Hvorfor skal Resten af Børnene ikke have denne Undervisning i de paagældende Timer? Der maa dog kunne findes en Udvej for at faa ændret dette. Den højest opnaaelige Sikkerhed vilde ligge i dette, at der var et vist Tilsyn paa dette Omraade med Undervisningen fra Kirkens Side. Det ærede Medlem Hr. Vesterager nævnte Tilsynslovens § 12, og det er jo ogsaa rigtigt, at der for Skolens Vedkommende ude paa Landet er givet Sognepræsten Adgang til at følge denne Undervisning. Det er ikke nærmere angivet, hvilken Rettighed og Pligt dette medfører; det vilde være heldigt, om det kunde ske. Jeg har set en ministeriel Fortolkning, som gik ud paa, at Præsten her har sidestillet Myndighed med Skolekommissionen, og det vilde selvfølgelig, hvis dette fastholdes og praktiseres, give Præsten en betydelig Myndighed paa dette Omraade, men det vilde have været heldigt, om en tilsvarende Ordning kunde træffes for Ungdomsskolernes Vedkommende; jeg tænker f. Eks. paa Skolerne her i Hovedstaden, hvor et Tilsyn af den Art ikke kan praktiseres.

Jeg ved godt, at man paa dette Omraade paaberaaber sig Grundlovens Bestemmelse om Religionsfrihed og med dette som Basis har villet indføre konfessionsløse, rent kundskabsmeddelende Skoler; men saa længe Grundloven paa andre Omraader opretholder den evangelisk-lutherske Kirke som Landets officielle Kirke, ses den nævnte Betragtning ikke at have nogen virkelig afgørende Betydning. Vi maa derfor som vort Synspunkt fastholde, at Religionsundervisningen skal være positiv Undervisning i Kristendom paa Grundlag af den evangelisk-lutherske Folkekirkes Lære.

Ved Skoleplanens og Undervisningsplanens Tilrettelægning kunde vi ønske, at Forældrene, som har faaet langt større Indflydelse som Følge af Forældreraadene, ogsaa faar større Andel i disse Planers Udarbejdelse og Tilrettelægning, og paa dette